

Arrest

nr. 176 345 van 14 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 8 september 2015 België is binnengekomen, diende op 14 september 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 23 maart 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 23 maart 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/09/2015

Overdracht CGVS: 06/01/2016

U werd op 11/02/2016 van 09h00 tot 11h45 gehoord voor het CGVS in het bijzijn van een tolk die de Arabische taal machtig is en vanaf 09h28 in de aanwezigheid van uw advocaat mr. Luytens.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim te zijn afkomstig uit de wijk Al-Rashidiya in Al-Zubair van het district Basra in Zuid-Irak.

Uw vader werkte als ambtenaar in een registratiekantoor voor onroerende goederen in Basra. Uw vader werd er bedreigd door een militie. Op 04/07/2015 werd u ontvoerd door een militie. Er werd aan uw familie 80.000\$ losgeld geëist. Uw familie lichtte de politie in en met hun hulp kwam u vrij. Na uw vrijlating deed u aangifte bij de politie en werd u opgeroepen door de rechtbank om uw getuigenis af te leggen. Uw broer reed in uw wagen naar Basra en werd onder vuur genomen door de milities omdat ze dachten dat u het was. Uw broer kwam hierbij om het leven. Op 02/08/2015 kreeg u een dreigbrief van de militie Assaib Ahl Alhaq (AAH). U diende binnen zeven dagen 80.000\$ te betalen anders zou u gedood worden.

Op 01/09/2015 nam u het vliegtuig in de luchthaven van Basra en reisde u naar Turkije. Via Griekenland reisde u verder naar België waar u op 14/09/2015 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, de overlijdensakte van uw broer Majid, een pv van de politie, een brief van de rechtbank, en een dreigbrief.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Duidelijkheid over de werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 2, 5-6) dat u afkomstig bent uit Al-Zubair gelegen vlakbij de stad Basra. U heeft er in de bouw gewerkt en had er een winkel op de markt. U ging vaak, zo'n 20 à 25 keer per jaar, naar Basra. Uw vader was er tewerkgesteld en enkele van uw broers liepen school in Basra.

Gevraagd of er een periode van sektarisch geweld, tussen sjiïeten en soennieten, is geweest in Basra stelt u (CGVS p. 10) dit niet te weten. Uit de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt nochtans dat in 2006-2007 het sektarisch geweld in de provincie hoog oplaaide en dat de soennitische minderheid in Basra het doelwit werd van dreigementen, ontvoeringen en moorden. Tal van soennitische bewoners verlieten in deze periode Basra. Het is compleet onaannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn indien u toen daadwerkelijk in de provincie Basra zou verbleven hebben.

Gevraagd of er ooit een buitenlands leger in Basra is geweest antwoordt u - na lang nadenken - dat het Britse leger er is geweest (CGVS p. 10). U stelt correct dat toen u Irak verliet in 2015 ze er niet meer waren maar u kan, zelfs niet bij benadering, aangeven wanneer ze de stad hebben verlaten. Zo weet u niet of ze Basra kort voor uw vertrek verlieten, of enkele maanden ervoor, of dat het één jaar of reeds drie of vijf jaar is dat het Britse leger daar weg is. Gevraagd hoe de situatie in Basra was toen het Britse leger weg trok, stelt u dat de situatie er normaal, stabiel was en er niks gebeurd is.

Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat toen het Britse leger zich eind 2007 terugtrok de Sjiitische militie 'Jaysh al-Mahdi' (Mahdi Army) de controle over de stad nam en er wetteloosheid heerste. De inwoners van Basra werden door deze militie geïntimideerd en geterroriseerd. Zo werden er 45 vrouwen vermoord door deze militie wegens "on-Islamitisch gedrag". Hierna voerde het Iraakse leger van maart tot mei 2008 een militaire operatie uit in Basra om de stad terug in handen te krijgen. Begin mei was Basra na vele zuiveringsacties terug volledig onder controle van de Iraakse autoriteiten. De vaststelling dat u totaal geen idee heeft wanneer het Britse leger Basra heeft verlaten én dat u geen weet heeft dat een Sjiitische militie hierna de controle over de stad nam en de bevolking terroriseerde, waarop het Iraakse leger Basra met geweld terug veroverde, ondermijnt compleet uw bewering als zou u altijd in de regio Basra hebben gewoond. Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat aangezien u vlakbij de stad Basra woont en die stad regelmatig bezocht u van deze ernstige gebeurtenissen op de hoogte zou zijn.

Gevraagd of er voor uw ontvoering in juli 2015 andere incidenten zich hebben voorgedaan in Al-Zubair antwoordt u ontkennend (CGVS p. 13-14). Uit de bovenvermelde informatie blijkt nochtans dat nadat de veiligheidssituatie er sinds 2009 markant was verbeterd, er vanaf 2013 indicaties waren dat het sektarisch geweld ten aanzien van de soennitische minderheid in de regio Basra weer opleefde. Zo werd de soennitische minderheid in AlZubair in het najaar van 2013 het doelwit van dreigementen en werd een aantal soennitische burgers om het leven gebracht. Ook in de historische soennitische stadswijk Al-Zubair werden soennitische moslims bedreigd en nam het aantal vertrekkers toe. Soennieten uit de Al-Zubair- wijk in Basra ontvingen dreigbrieven en werden aangemaand om de regio te verlaten. Na de aanvang van het offensief van IS in juni 2014 werden in Al-Zubair tal van inwoners opgepakt. De soennitische geloofsovertuiging van de arrestanten leek de enige reden te zijn voor deze aanhoudingen. Wederom moet worden geconcludeerd dat uw beweringen over de situatie in de regio Basra toen u er zou verbleven hebben absoluut niet te rijmen vallen met de objectieve informatie hieromtrent waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht dat u er toen zou verbleven hebben. Indien u effectief daar als lid van de soennitische minderheid zou hebben gewoond, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van de slechter wordende veiligheidssituatie voor soennieten in de laatste jaren voor uw beweerdte vertrek.

Bij verdere bevraging wanneer u voor het laatst naar de stad Basra bent geweest antwoordde u erg vaag en ontwijkend. Zo verklaart u (CGVS p. 10) zich dit niet te herinneren en kan u zelfs bij benadering - maanden? één jaar? jaren? - niet zeggen wanneer u er t.o.v. uw vertrek voor het laatst bent geweest. Deze bewering staat in schril contrast met uw aanvankelijke verklaring dat u zo'n 20 à 25 keer per jaar naar Basra trok. Bovendien stelt u aanvankelijk dat u nadat het Britse leger Basra had verlaten niet meer naar Basra bent geweest, terwijl u kort hierna verklaart dat u toen wel nog naar de stad Basra bent gegaan. Deze vaststellingen ondermijnen bijkomend de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in de regio Basra.

Illustreerend hiervoor is dat u stelt (CGVS p. 6) dat uw vader problemen had op zijn werk met een militie maar dat u niet weet met welke militie. U stelt dat milities in Irak geen bepaalde naam dragen. Aangezien uit bovenvermelde informatie blijkt dat de 'Jaysh al-Mahdi' militie een prominente rol speelt in Basra mag redelijkerwijze verwacht worden dat u deze militie bij naam zou kunnen benoemen, hetgeen in casu niet het geval is. Aangezien u later ook stelde dat u een dreigbrief kreeg van de militie Assaib Ahl Alhaq, is het bijzonder merkwaardig dat u eerder beweerde dat de milities er geen naam hebben. Deze vaststelling maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen.

U stelt ook (CGVS p. 2-3) dat u nooit naar school bent geweest en analfabeet bent, u kan enkel uw naam schrijven. Eerder had u echter bij de DVZ verklaard (verklaring pt. 11) dat u school liep tot het vierde jaar lager onderwijs. Bij confrontatie stelt u dat u bedoelde dat u geen basisschool heeft gevolgd maar enkel vier jaar lager onderwijs, hetgeen nogal bizar is aangezien het lager onderwijs het begin van de basisschoolopleiding is. Gevraagd hoe oud u was toen u stopte met naar school gaan stelt u dit niet te weten, zelfs niet bij benadering. U bleef herhalen dat u niet kan lezen noch schrijven en dat u zich daarom dergelijke zaken niet meer herinnert. U beaamt echter dat iemand die vier jaar school heeft gelopen normaal gezien wel wat kennis moet hebben van lezen en schrijven. Aldus gevraagd of u meer kan dan louter uw naam schrijven antwoordt u merkwaardig genoeg wederom ontkennend. Gevraagd welke vakken u kreeg op school stelt u dat u zich nog herinnert dat er u geleerd werd hoe te leren en lezen, maar ontkent u onmiddellijk hierna dat u kan lezen. Deze verklaringen zijn niet ernstig en wijzen er eerder op dat u zich probeert een profiel aan te meten - zoals uw advocate stelde (CGVS p. 15) dat uw algemeen niveau misschien niet zo hoog is - in een poging om uw hierboven vastgestelde onwetendheden aannemelijk te maken. Zelfs indien u echter eerder laag geschoold zou zijn, hetgeen u aldus helemaal niet aantoon, mag nog redelijkerwijze worden verwacht dat u kan antwoorden op vragen betreffende uw beweerdte regio van herkomst en de belangrijke gewelddadige gebeurtenissen die er plaatsvonden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Basra gelegen in Zuid-Irak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Zuid-Irak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u aangebracht documenten (uw identiteitskaart, de overlijdensakte van uw broer Majid, een pv van de politie, een brief van de rechtbank, en een dreigbrief) kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Dit geldt des te meer nu uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling. Gelet op hetgeen voorafgaat kan er dan ook ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van de door u neergelegde documenten en vermogen deze documenten op zichzelf niet de geloofwaardigheid van uw ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat hij het niet eens is met de motivering van de bestreden beslissing. Hij geeft toe dat hij niet op de hoogte is van een aantal relevante gebeurtenissen in Basra, maar hij wijt dit aan het feit dat hij niet geschoold is en aan zijn profiel van ongeïnformeerde burger. Verzoeker is vier jaar naar de lagere school geweest in Basra, maar dit dient te worden gerelativeerd. Hij acht het mogelijk dat hij analfabeet is gebleven, aangezien de scholing geen garantie is voor het kunnen lezen en schrijven. Hij betoogt dat hij zeer beperkt lijkt qua cognitieve en maatschappelijke vaardigheden omwille van omgevingsfactoren die manifest niet in zijn voordeel zijn. Hij volhardt in zijn verklaringen dat hij afkomstig is van Al-Zubair, Basra, en dat hij daar woonde tot zijn vertrek naar België naar aanleiding van de geschetste problemen, die hij bevestigt. Hij probeert om nog bijkomende stukken tot bewijs van zijn recente verblijfplaats bij te brengen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker erkent dat hij geen relevante kennis heeft over zijn verblijfplaats en volhardt in zijn verklaringen omtrent zijn scholing en kan niet concreet uitleggen hoe deze scholing alsnog heeft geleid tot zijn voorgehouden analfabetisme. De Raad stelt tot slot ook vast dat geen bijkomende documenten werden voorgelegd, daargelaten het feit dat deze *in casu* niet worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen. De Raad is van oordeel dat de motieven van de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier, dat deze pertinent zijn en terecht, zodat de motieven, gezien deze door verzoeker met zijn beperkte toelichting niet dienstig worden aangevochten dan wel verder ongemoeid worden gelaten, onverminderd gehandhaafd blijven.

De Raad neemt de motivering van de bestreden beslissing integraal over.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP